

Evangelí del diumenge de la IV setmana d'Advent: soc la serventa del Senyor

Evangelí i comentari del quart diumenge d'Advent (B). “Soc la serventa del Senyor: que es compleixi en mi la teva paraula”. A través de l'obediència de la Mare de Déu la paraula hi ha entrat, i ella s'ha fet fecunda.

Evangelí (Lc 1, 26-38)

El sisè mes, Déu envià l'àngel Gabriel en un poble de Galilea anomenat

Natzaret, a una noia verge,
compromesa en matrimoni amb un
home de la casa de David que es deia
Josep. El nom de la noia era Maria.
L'àngel entrà a trobar-la i li digué:

—Déu te guard, plena de la gràcia del
Senyor! Ell és amb tu.

Ella es va torbar en sentir aquestes
paraules i pensava per què la
saludava així. L'àngel li digué:

—No tinguis por, Maria. Has trobat
gràcia davant de Déu. Concebràs i
tindràs un fill, i li posaràs el nom de
Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill
de l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà
el tron de David, el seu pare. Regnarà
per sempre sobre el poble de Jacob, i
el seu regnat no tindrà fi.

Maria preguntà a l'àngel:

—Com podrà ser això, si jo soc verge?

L'àngel li respongué:

—L'Esperit Sant vindrà sobre teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit que naixerà serà sant i l'anomenaran Fill de Déu. També Elisabet, la teva parenta, ha concebut un fill a les seves velleses; ella, que era tinguda per estèril, ja es troba al sisè mes, perquè per a Déu no hi ha res impossible.

Maria va dir:

—Soc la serventa del Senyor: que es compleixi en mi la teva paraula.

I l'àngel es va retirar.

Comentari

Amb el pas d'aquest temps d'Advent s'ha anat encenent al nostre cor el desig d'acollir el Senyor que ve a nosaltres. Ja falten només uns dies

perquè festegem Nadal. Ara vivim de prop els esdeveniments que van precedir el naixement de Jesús, i avui en concret la litúrgia de l'Església ens convida a meditar l'anunci que l'àngel Gabriel va fer a santa Maria dels plans que Déu tenia per a ella en la història de la salvació.

Sant Josepmaria li agradava contemplar aquesta escena, com totes les d'Evangelí, per viure-la des de dins, com un personatge més: “No oblidis, amic meu, que som infants. La Senyora del dolç nom, Maria, està recollida en oració. Tu ets, en aquella casa, allò que vulguis ser: un amic, un servent, un curios, un veí... —Jo ara no m'atreveixo a ser res. M'amago rere teu i, astorat, contemplo l'escena...”.

L'àngel es dirigeix a Maria amb les paraules: *Jaire, kejaritoméne!* — segons el text grec—. El terme *jaire* és una salutació que literalment

significa: “alegra't”. En efecte, sempre que Déu és a prop, una alegria serena envaeix l'ànima. “La mateixa paraula —fa notar Benet XVI— reapareix a la Nit Santa [del naixement de Jesús] als llavis de l'àngel, que va dir als pastors: 'Us anuncio una bona nova que portarà a tot el poble una gran alegria' (cf. *Lc* 2, 10).

Torna a aparèixer en Joan en ocasió de la trobada amb el Ressuscitat: 'Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor' (*Jn* 20, 20). En els discursos de comiat en Joan hi ha una teologia de l'alegria que il·lumina, per dir-ho així, la fondària d'aquesta paraula: 'el vostre cor s'alegrarà perquè us tornaré a veure. I la vostra alegria, ningú no us la prendrà' (*Jn* 16, 22)”.

La paraula *jaire* està relacionada en grec amb *járis* (que vol dir “gràcia”), perquè l'alegria és inseparable de la gràcia. Maria, “plena de la gràcia del

Senyor!” (v. 28), que això significa literalment el terme *kejaritoméne*, traduït per “plena de gràcia”. Déu l'havia escollit per ser mare del seu Fill fet home i, per això, en atenció als mèrits de Crist, havia estat preservada del pecat original des del moment que va ser concebuda pels seus pares.

El Senyor li anuncia que concebrà i donarà a llum un nen, que portarà el nom de Jesús (és a dir, Salvador). Serà el Messies promès, aquell que rebrà “el tron de David”, i, encara més, el “Fill de l'Altíssim”, el “Fill de Déu” veritable.

El concebrà virginalment, sense concurs d'home, per obra i gràcia de l'Esperit Sant: “L'Esperit Sant vindrà sobre teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra” (v. 35). Durant el pelegrinatge del poble de Déu pel desert camí de la terra promesa, la presència del Senyor es

manifestava a través del núvol que cobria el santuari, ara serà l'Esperit Sant qui cobrirà amb la seva ombra aquest Santuari de la presència de Déu que és el cos de Maria.

Per això, continua dient l'àngel, “per això el fruit que naixerà serà sant i l'anomenaran Fill de Déu” (v. 35). L'adjectiu “sant”, per la posició en què apareix al text grec original i en aquesta traducció, va qualificant la manera de néixer: “naixerà sant”, en possible al·lusió al seu naixement virginal.

Maria, dient senzillament que “sí” es converteix en la mare del Fill de Déu fet home. Benet XVI observa que “els Pares de l'Església han expressat de vegades tot això dient que Maria hauria concebut per l'oïda, és a dir, mitjançant la seva escolta. A través de la seva obediència la paraula hi ha entrat, i ella s'ha fet fecunda”.

També a través de l'escolta de la paraula de Déu i l'obediència sense condicions a allò que el Senyor ens diu podrem acollir en els nostres cors Jesús que ve, participant juntament amb Maria i Josep en el goig del naixement del Messies llargament esperat.

Francisco Varo // Paolo Gaetano
Getty Images

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-del-diumenge-de-la-iv-setmana-dadvent-soc-la-serventa-del-senyor/> (20/04/2025)